

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 568/2024-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa občianskeho združenia **Združenie domových samospráv, o. z.**, Rovniankova 14, Bratislava, IČO 31 820 174, zastúpeného Tkáč & Partners, s. r. o., Hrnčiarska 29, Košice, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/21/2022 z 29. mája 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia čl. 1 od. 1 a 2, čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 44, čl. 45 a čl. 46 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru a práv podľa čl. 37, čl. 41 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) uznesením Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) sp. zn. 4Svk/21/2022 z 29. mája 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Žiada, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil najvyššiemu správneému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada o náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný úrad Nové Mesto nad Váhom, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „prvostupňový orgán verejnej správy“) v zisťovacom konaní rozhodnutím č. OU-NM-OSZP-2019/011097-6/HN1 zo 17. októbra 2019 rozhodol, že oznámenie MANZ Slovakia s. r. o., Rybárska 4, Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „navrhovateľ“), o zmene navrhovanej činnosti „Výrobný závod MANZ Slovakia s. r. o. Nové Mesto n/V – rozšírenie areálu“ sa nebude posudzovať v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie“) vzhľadom na stanoviská Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, Trenčianskeho samosprávneho kraja, ako aj jednotlivých odborov Okresného úradu Nové mesto nad Váhom doručených k uvedenému oznámeniu, z ktorých vyplynuli konkrétne opatrenia zakomponované do rozhodnutia zo zisťovacieho konania, ktoré bude potrebné rešpektovať v procese konania o povolení zmeny navrhovanej činnosti podľa osobitných predpisov s tým, že navrhovaná činnosť nezasahuje do žiadneho chráneného územia ani do územia patriaceho do súvislej európskej sústavy chránených území Natura 2000. Na základe odvolania sťažovateľa (zainteresovanej verejnosti) Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „druhostupňový orgán verejnej správy“) rozhodnutím č. OU-TN-OOP3-2020/004000-007 z 20. januára 2020 opravil výrokovú časť, pokiaľ išlo o označenie navrhovateľa IČO-m, a do navrhnutých opatrení pridal ďalší bod v znení: „*Počas búracích prác vykonať opatrenia na zníženie emisií hluku, vibrácií a prašnosti (...) a vzniknutý odpad v čo najväčšej miere zhodnocovať*“; v ostatných častiach ponechal napadnuté rozhodnutie nezmenené.

3. Správnu žalobu sťažovateľa zo 17. marca 2020, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy, ako aj rozhodnutia druhostupňového orgánu verejnej správy, tvrdiac, že sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov [§ 191 ods. 1 písm. d) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“)], že skutkový stav, ktorý vzali orgány verejnej správy za základ napadnutých rozhodnutí, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu [§ 191 ods. 1 písm. f) SSP] a že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánmi verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonných rozhodnutí vo veci samej [§ 191 ods. 1 písm. g) SSP], Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 13S/18/2020-114 z 12. januára 2022 zamietol ako nedôvodnú, keďže nemal žiadne pochybnosti o tom, že prvostupňový orgán verejnej správy si v zisťovacom konaní zaobstaral všetky potrebné podklady na svoje rozhodnutie, pričom z jeho rozhodnutia, ako aj z rozhodnutia druhostupňového orgánu verejnej správy je zrejmé, prečo sa zmena navrhovanej činnosti nebude posudzovať podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

4. Kasačnú sťažnosť sťažovateľa z 8. marca 2022 odôvodnenú tým, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 440 ods. 1 písm. g) SSP], najvyšší správny súd napadnutým rozsudkom zamietol ako nedôvodnú (§ 461 SSP). S poukazom na predmet podnikania navrhovateľa a obsah administratívneho spisu, ktorého súčasťou sú stanoviská Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, Trenčianskeho samosprávneho kraja, ako aj jednotlivých odborov Okresného úradu Nové mesto nad Váhom doručených k oznámeniu navrhovateľa, najvyšší správny súd námietky sťažovateľa týkajúce sa absencie vymedzenia konkrétnych podmienok, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie vo výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy, nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy, nevykonania konzultácií podľa § 63 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, porušenia práva sťažovateľa na informácie, ako aj nepreskúmateľnosti rozsudku krajského súdu, ktorý nereagoval na potrebu eurokonformného výkladu práva, ale postupoval formalisticky, nepovažoval za spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu. Rozsudok krajského súdu považoval za vecne správny, keďže aj podľa jeho názoru

rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy a rozhodnutie druhostupňového orgánu verejnej správy vo svojich odôvodneniach dostatočne uvádzajú dôvody, na základe ktorých rozhodli vrátane toho, prečo sa zmena navrhovanej činnosti nebude posudzovať podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. V tomto smere najvyšší správny súd odkázal aj na závery svojich rozsudkov vydaných vo veciach vedených pod sp. zn. 4Svk/17/2021 a sp. zn. 5SvK/40/2022 (body 39 až 50 napadnutého rozsudku najvyššieho správneho súdu).

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti s poukazom na dôležitosť činnosti, ktorú vykonáva v oblasti ochrany životného prostredia, v ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) opakovane opisuje priebeh konania pred orgánmi verejnej správy, ktoré podľa jeho názoru v súvislosti s oznámením navrhovateľa o zmene navrhovanej činnosti neurčili dostatočné podmienky na zmiernenie dopadov činnosti navrhovateľa na životné prostredie. Napadnutý rozsudok najvyššieho správneho súdu považuje za nepreskúmateľný pre nedostatok odôvodnenia, vydaný v rozpore s jeho vlastnou judikatúrou – rozsudkom sp. zn. 6Sžf/1/2019, ako aj s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie C-456/98, C-416/10, C-309/96, C-617/10.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka porušenia čl. 1 od. 1 a 2, čl. 12 ods. 2 ústavy, základných práv sťažovateľa podľa čl. 44, čl. 45 a čl. 46 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru, čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru a práv podľa čl. 37, čl. 41 a čl. 47 charty rozsudkom najvyššieho správneho súdu sp. zn. 4Svk/21/2022 z 29. mája 2024 o zamietnutí kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu č. k. 13S/18/2020-114 z 12. januára 2022, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy vydaných v zisťovacom konaní podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (body 2 až 4).

7. Sťažovateľ presvedčený o tom, že navrhovaná zmena činnosti bude mať vplyv na životné prostredie, považuje napadnutý rozsudok najvyššieho správneho súdu za zjavne neodôvodnený (bod 5).

8. Ústavný súd vo svojej judikatúre konštantne zdôrazňuje, že pri uplatňovaní svojej právomoci nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) nemôže zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov, a že jeho úloha sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, resp. či nie sú arbitrárne s priamym dopadom na niektoré zo základných ľudských práv [napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05, III. ÚS 264/05 (ZNaU 100/2005)].

9. V tejto súvislosti treba poukázať aj na povahu a špecifiká správneho súdnictva, ktorého úlohou nie je nahradzovať činnosť orgánov verejnej správy, ale len preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, teda preskúmať to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených v návrhu rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Treba preto vziať do úvahy, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutých rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy (IV. ÚS 127/2012). Napadnutý rozsudok najvyššieho správneho súdu nemožno hodnotiť izolovane, ale iba v kontexte s rozhodnutiami krajského súdu a zároveň v kontexte s rozhodnutiami správnych orgánov, ktoré mu predchádzali.

10. Po preskúmaní napadnutého rozsudku najvyššieho správneho súdu v rozsahu argumentácie sťažovateľa uplatnenej v ústavnej sťažnosti ústavný súd nedospel k záveru o jeho arbitrárnosti či nedostatku odôvodnenia. Najvyšší správny súd s poukazom na účel zisťovacieho konania dospel k záveru, že rozsudok o zamietnutí žaloby sťažovateľa je vecne správny, keďže aj podľa jeho názoru rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy a rozhodnutie druhostupňového orgánu verejnej správy vo svojich odôvodneniach dostatočne uvádzajú dôvody, na základe ktorých rozhodli vrátane toho, prečo sa zmena navrhovanej činnosti nebude posudzovať podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Z obsahu administratívneho spisu zistil, že orgány verejnej správy ukončili posudzovanie a vydali rozhodnutia, ktoré obsahujú konkrétne podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv navrhovanej činnosti na životné prostredie. Skutočnosť, že sťažovateľ uvedené podmienky nepovažuje za dostatočné, nie je spôsobilá spochybniť ústavnú udržateľnosť napadnutého rozsudku najvyššieho správneho súdu. Navrhovateľ je oprávnený na základe rozhodnutia zo zisťovacieho konania podať návrh na začatie povoľovacieho procesu podľa osobitných predpisov (napr. o územné rozhodnutie a stavebné povolenie).

11. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a s právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

12. Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozsudku a argumentácie v ústavnej sťažnosti dospel už pri jej predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu a obsahom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení.

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona, a to tak v rozsahu namietaných procesných práv sťažovateľa, ako aj v rozsahu namietaných hmotných práv, ktorých porušenie sťažovateľ zakladal výlučne na porušení svojich práv procesnej povahy.

14. K rovnakým záverom ústavný súd dospel vo veciach sťažovateľa vedených pod sp. zn. I. ÚS 49/2023, sp. zn. II. ÚS 30/2023, sp. zn. III. ÚS 357/2023, sp. zn. III. ÚS 408/2023, sp. zn. III. ÚS 615/2023, sp. zn. III. ÚS 416/2023, sp. zn. II. ÚS 477/2023, sp. zn. IV. ÚS 598/2023, sp. zn. I. ÚS 444/2024, sp. zn. IV. ÚS 359/2024 a iných.

15. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v petite nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. októbra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu